

यस्यां त्रिषत्सप्तममक्षर स्याद्
ह्रस्वं सुजङ्घे नवमं च तद्वत् ।

in qua tertia, sexta, septima et nona corripuntur, hanc Indravajrâm appellant. Utitur Bhartriharis hac mensura in locis his: Sring. 18. 22. 54. 78. 92. Nîti 15. 33. 50. 58. 63. 64. 65. 100. Vair. 8. Suppl. 2. 3. 8.

3. Si etiam primi membri pes primus mutatur in Amphibrachum, metrum appellatur *Upendravajra*, apud Bhartrih. Sring. 23. et Vairâg. 84. exstans. Norma est:

et nomen videtur metrum accepisse ex *Gitagovind.* 4, 4, 2. ubi in versu eadem mensura concinnato legitur उपेन्द्रवज्र *fulmen*, ad quam rem facit observatio Colebrookii (l. l. p. 406.): *where the stanza has the appearance of being a quotation, it might be conjectured that the denomination of the measure was originally assumed from the example.* Haec igitur coniectura si speciem aliquam veri habet, et habet sane ut equidem puto, infra enim aliud huius generis exemplum deprehenditur: post Jayadevum saltem vixit qui Srutabodham, Kâlidâso attributum, composuit, quod carmen Upendravajrâm explicat (vs. 20.) nomine eius addito. Neque tamen exinde consequitur omnes, qui hoc metro usi sunt poetas Jayadevo posteriores fuisse, potest enim hoc solum nomen, ex Gitagovindo desumptum, mensurae antiquiori inditum fuisse, ut exemplo probari potest: Sic metrum *Kalahansa* (Colebrook. p. 470. VIII. no. 7.) apud *Mallinâthum* (ad Sisupâl. 6, 73.) novum nomen ex Maghi versu ipso कुटजानिवीक्ष्येत्यादि accepit *Kutaja*.

4. *Permixture* quodvis ex duobus metris genus vocatur उपजातिः cuius quatuordecim varietates existunt et eum potissimum in finem inducuntur ut rigidior lex, eâdem ubicunque syllaba arsin inchoandi evitetur. Sic commixta inveniuntur Vansashta et Indravansa, Vâtormi et Sâlinî (vid. Colebr. l. l. p. 427.), frequentissime tamen Indravajrâ et Upendravajrâ componuntur, quod quidem genus *नाट्यं* *Upajâti* dicitur. Ex regula *Mallinâthi* (ad Sisup. 3, 1.):